

[illegible]

Sâmbăta din ajunul Floriilor este cunoscută și ca Moșii de Florii, când se fac pomeniri pentru sufletul rudelor decedate.

Ortodocșii sărbătoresc ziua de Florii ca pe una de bucurie, dar cu înțelegerea faptului că zilele ce urmează, din Săptămâna Mare, sunt unele ale tristeții.

Intrarea lui Iisus în Ierusalim este relatată de toți cei patru evangheliști, Ioan, Luca, Matei și Marcu. În Noul Testament se scrie că apostolii au întins hainele lor pe un asin, iar pe ele s-a așezat Mântuitorul. Acest gest a fost interpretat ca fiind mărturisirea faptului că înviătura apostolilor va aduce la ascultare toate neamurile de pe pământ. Hainele Sfinților Apostoli simbolizează, astfel, noua haină pe care o îmbracă oamenii, haina Sfântului Botez.

După modelul mulțimii din cetatea Ierusalimului care l-a întâmpinat pe Mântuitor cu frunze de palmier, Biserica Ortodoxă a rânduit ca, după săvârșirea Sfintei Liturghii, să se sfințească ramurile de salcie aduse de credincioși. Slujitorii Bisericii citesc rugăciuni de sfințire a salciei, ținând în mâini aceste ramuri înmugurite, cu lumânări aprinse, ca simbol al biruinței vieții asupra morții, fiind cunoscut faptul că salcia are o putere mare de regenerare.

Creștinii prăznuiesc Intrarea Mântuitorului participând la Sfânta Liturghie, împodobind cu ramuri de salcie sfințită icoanele, ușile și ferestrele gospodăriilor lor și păstrând rânduiala postului. Aceste ramuri sfințite se păstrează peste an, fiind folosite cu credință la tămăduirea diferitelor boli. Oamenii obișnuiesc și să înfigă aceste ramuri în straturile proaspăt semănate, să le pună în hrana animalelor sau să le așeze pe morminte. Ramurile verzi simbolizează castitatea, dar și renașterea vegetației, amintind totodată de ramurile cu care a fost întâmpinat Iisus la intrarea în Ierusalim, în această zi.

În seara din ajunul Floriilor se organizează un pelerinaj sau o procesiune, care pornește de la o biserică și se sfârșește la o altă, în amintirea ieșirii oamenilor în întâmpinarea Domnului, pe drumul său spre Ierusalim. Pelerinajul are și rolul binecuvântării orașului.

Duminica Floriilor este și prilej de a-i sărbători pe cei care poartă nume de flori, cum ar fi Florin, Viorel, Viorica, Brândușa, Lăcrămioara ori Margareta.

În acest an, Floriile, ca și Paștele, sunt sărbătorite în aceeași zi de ortodocși și de catolici.

Obiceiuri și tradiții

De Florii, atenția comunității tradiționale era îndreptată, pe lângă sărbătoarea religioasă, către renașterea vegetației. De fapt, denumirea populară a sărbătorii vine de la zeița romană a florilor, Flora, peste care creștinii au suprapus sărbătoarea intrării Domnului în Ierusalim. Astfel, pe lângă sărbătoarea creștină a intrării Mântuitorului în Ierusalim, au apărut și nenumărate obiceiuri și tradiții, atât în mediul rural, cât și în cel urban, cele mai multe de sorginte păgână.

De exemplu, de Florii se obișnuiește să se facă "de ursită", astfel că fetele aflau, prin diverse procedee, dacă se vor căsători sau nu în acel an. Tot de Florii, mărtisorul purtat până în această zi se pune pe ramurile unui pom înflorit sau pe un măceș, iar zestrea se scoate din casă, pentru aerisire.

Înainte de sărbătorii, fetele nemăritate din Banat și Transilvania obișnuiesc să pună o oglindă și o cămașă curată sub un păr altoit. După răsăritul soarelui, aceste obiecte sunt folosite în farmece pentru noroc în dragoste și sănătate.

De asemenea, la miezul nopții, se fierbe busuioc în apă, iar dimineața fetele se spală pe cap cu această fiertură, ca să le crească părul frumos și strălucitor. Ce rămâne se toarna la rădăcina unui păr, în speranța că băieții se vor uita după ele ca după un copac înflorit.

În popor se mai spune că cine îndrăznește să se spele pe cap în ziua de Florii fără apă descântată și sfințită riscă să albească.

La toate popoarele creștine pot fi întâlnite diferite obiceiuri, unele chiar similare celor de la noi, majoritatea având în prim-plan palmierul sau salcia. Aceste tradiții nu au nimic în comun cu spiritul creștinesc al praznicului Intrării Mântuitorului în Ierusalim.

Arabii aprind candelă, împodobite cu flori, pe care le pun printre frunze de palmier, iar grecii împletesc cruci din tulpini. La popoarele slave este obiceiul ca cei apropiați să își dăruiască

ramuri de salcie în această zi.

În sâmbăta Floriilor, femeile din unele zone ale țării aduc ofrandă de pomenire a morților, împărțind plăcinte de post.

În sâmbăta Floriilor se mai făcea un ceremonial complex numit Lazărița, după modelul colindelor, la care participau doar fetele. Una dintre fete, numită "Lazărița", se îmbrăca în mireasă și colinda, împreună cu celelalte, în fața ferestrelor caselor.

În trecut, ramura de salcie sfințită era folosită și în scopuri terapeutice. Oamenii înghițeau mătîșori de pe ramura de salcie pentru a fi feriți de diferite boli, iar bătrânele se încingeau cu salcia ca să nu le mai doară șalele.

De asemenea, exista obiceiul ca părinții îi lovească pe copii cu nuielușa de salcie când veneau de la biserică, pentru a crește sănătoși și înțelepți.

*** sursa - [MEDIAFAX](#)